OJCZYZNA

NIEZALEŻNY TYGODNIK DEMOKRATYCZNY

哈爾濱波蘭民主日報

Nr. 62 poniedziałek 31 marca 1947 r. Charbin Cena 10 Yuani

"Dla nas dla, demokracji, siła i wielkość Ojczyzny jest ściśle związana z pojęciem najwyższego poziomu materialnego, kulturalnych warunków bytu i moralnych podstaw mas pracowniczych."

(z przemówienia Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta)

REDAKCJA I WYDAWCY TYGODNIKA "OJCZYZNA" ŻYCZĄ CAŁEJ KOLONII POLSKIEJ

Wesołego Alleluja

Przemówienie Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta na otwarciu Sejmu

Prezydent Krajowej Rady Narodowej, Bolesław Bierut, otwierając pierwsze posiedzenie Sejmu, wygłosił przemówienie w którym oświadczył:

"Krajowa Rada Narodowa miała odwagę wziąć na siebie odpowiedzialność wobec historii za losy Polski, w chwili najzawziętszej walki z hitlerowskimi najeźdźcami. Krajowa Rada Narodowa miała odwagę wskazać drogę myśli politycznej w Polsce, i wbrew programowi jej przeciwników i wrogów, rzuciła hasło zjednoczenia wszystkiego co jest żywe i zdrowe w społeczeństwie, dla osiągnięcia wspólnego, świętego celu wyzwolenia Polski i odrodzenia jej na trwałej i nienaruszalnej podstawie."

Prezydent wskazał, że w krótkim czasie były w Polsce przeprowadzone wielkie reformy i ustalone zostały granice państwa.

"Patrząc wstecz na leżący poza nami etap — oświadczył Prezydent — zadajemy sobie pytanie: jakie są wyniki naszych usiłowań?

Odrzućmy drugorzędne, drobne spory, które tak często zaciemniały prostemu człowiekowi istotne znaczenie wielkich, przełomowych procesów, i będziemy mogli wówczas stwierdzić, że nasza teraźniejszość i przyszłość opierają się na trwałym fundamencie."

"Polityczna myśl Polski znalazła obecnie kierunek odpowiadający interesom narodu i państwa. Sytuacja, w której niewielka garstka ludzi posiadała wielkie prawa, a lud roboczy był pozbawiony możności decydowania o swoim losie, uległa zasadniczej i radykalnej zmianie. Obecnie miliony robotników i chłopów otrzymały pełne prawo brania świadomego udziału w tworzeniu materialnych i duchowych wartości, z których odradza się wielkość i szczęście narodu".

"Walka za rolę i znaczenie człowieka pracy jest wygraną, ale nie zakończoną. Dla nas, dla demokracji, siła i wielkość Ojczyzny jest ściśle związana z pojęciem najwyższego poziomu materialnego, kulturalnych warunków bytu i moralnych podstaw mas pracowniczych. Przyszłą Polskę chcemy oprzeć na potężnych i niewyczerpanych zasobach własnej, twórczej siły polskiego robotnika, chłopa i człowieka intelektualnej pracy. Zdajemy sobie sprawę, że źródłem tej twórczej siły polskich mas ludowych może być tylko szybki wzrost ich kultury, najszybsze podniesienie poziomu ich ekonomicznego dobrobytu, najbardziej aktywny udział w życiu państwa, najbardziej wybitna i przodująca rola w życiu społecznym naszego kraju."

"Takim jest w ogólnych zarysach społeczny i polityczny program, który miała wypisany na swych sztandarach polska demokracja, zarówno w okresie walki o wolność i niepodległość narodu, jak i w okresie wyzwolenia narodu i jego suwerenności państwowej".

Podkreślając, iż naród polski poniósł niezliczone ofiary w walce o wolność i czyni olbrzymie wysiłki w dziele odbudowy kraju, Prezydent kontynuował:

"Z radością możemy stwierdzić, że demokracja zbudziła drzemiącą w narodzie wielką, twórczą siłę".

Prezydent wskazał na wielką niezłomność ducha, którą naród polski okazał w niesłychanych warunkach hitlerowskiej okupacji, na ofiary, poniesione przez bohaterskich mieszkańców Warszawy.

"Któż poradziłby sobie lepiej i szybciej—powiedział Prezydent — z zadaniem przesiedlenia kilku milionów swoich obywateli w tak nieprawdopodobnie ciężkich warunkach, niż myśmy to uczynili, otrzymawszy, zwrócone Polsce Ziemie Zachodnie? Któż potrafiłby szybciej i skuteczniej przywrócić życie na Bałtyku, odbudować zburzone porty, przekształcić Polskę w mocarstwo morskie?"

Deklaracja Praw Obywatela Polskiego

W uchwalonej, w dniu 22 lutego, Deklaracji Praw Obywatela Polskiego, Sejm uroczyście oświadczył, że w całej swojej działalności ustawodawczej i wypełniając funkcje kontroli działalności Rządu R.P. będzie stał niezachwianie na straży podstawowych praw i swobód obywatelskich.

Deklaracja proklamuje równość wszystkich obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od ich narodowości, rasy, wyznania, płci, pochodzenia i wykształcenia; nietykalność osobistą, mieszkania i majątku; wolność sumienia i wyznania; prawo na otrzymanie wykształcenia; prawo badań naukowych i publikowania ich rezultatów; wolność słowa, druku, związków, zebrań i manifestacji; czynne i bierne prawo wyborcze; opiekę nad macierzyństwem i dzieckim; ochronę zdrowia i zdolności do pracy, jak również prawo do opieki społecznej.

Jednocześnie deklaracja zaznacza, że powyższe prawa nie mogą być wykorzystywane dla walki przeciwko demokratycznemu ustrojowi Rzeczypospolitej Polskiej.

Zamknięcie Sesji Sejmowej

Dnia 22 lutego zakończyła się Sesja Sejmowa. Na ostatnim posiedzeniu Sejm uchwalił ustawę o amnestii; upoważnił Rząd R. P. do wydawania dekretów w okresie pomiędzy sesjami; ogłosił Deklarację Praw Obywatela Polskiego; wydał Odezwę do Polaków Zagranicą, wzywającą do powrotu do Ojczyzny, celem wzięcia udziału w jej odbudowie i umocnienia demokratycznego Państwa Polskiego.

"Przed nami — oświadczył dalej Prezydent,—stoją wielkie zadania. Stoimy na razie dopiero u progu tej ogromnej pracy, której ostatecznym rezultatem powinna być całkowita odbudowa kraju, stworzenie dla wszystkich obywateli takich warunków życia, któreby zaspakajały ich materialne i duchowe potrzeby. Historia postawiła przed naszym pokoleniem wielkie, ogólnonarodowe zagadnienia, których skala i waga, przewyższyły wszelkie zagadnienia, które kiedykolwie stały przed narodem polskim. Warunki rozstrzygnięcia tych wielkich, ogólnonarodowych zagadnień, mogą się stać wkrotce bezporównania lepsze i łatwiejsze, niż w jakimkolwiek innym okresie historycznym."

Wskazując na konieczność zjednoczenia narodu i wszystkich jego sił, Prezydent oświadczył na zakończenie:

"Jednym z pierwszych czynów rządu, będzie przedłożenie pod obrady Sejmu projektu amnestii. Wszyscy gorąco pragniemy, aby otwarcie Sejmu Ustawodawczego stało się bodźcem dla dziesiątków tysięcy Polaków na obczyźnie do powrotu do Ojczyzny, w której wre praca nad odbudową."

"Przed Wami stoi zaszczytne zadanie—wypracowania nowej konstytucji, która powinna w czyn wprowadzić największe ideały pojskich bojowników za wolność, i która nie będzie miała takich błędów, jakich nie mało widzieliśmy w naszych dziejach. Musimy opracować taką konstytucję, która będzie godną bohaterskiego narodu polskiego,"

"Waszym udziałem, obywatele posłowie, jest wprowadzenie w życie najwyższych dążeń tych setek tysięcy bezimiennych bohaterów, którzy w walce za wolność narodu oddali życie, abyśmy dzisiaj w wolnej Ojczyźnie mogli pracować dla sławy i na pożytek narodu polskiego."

"Przekazuję zaszczytne funkcje Krajowej Rady Narodowej Wysokiemu Sejmowu, jako najwyższemu organowi władzy narodu."

Sejm uchwalił projekt Małej Konstytucji

Dnia 18 lutego br. Sejm rozpatrywał wniesiony przez frakcje sejmowe PPR i PPS projekt Małej Konstytucji, czyli Ustawy o Organizacji Naczelnych Władz Państwowych.

Projekt ustawy referował poseł Jarosz (PPS), który oświadczył, że specjalna komisja powołana do opracowania Małej Konstytucji, kierowała się chęcią konstytucyjnego zatwierdzenia nowej formy naczelnej władzy państwowej, odzwierciadlającej zasadnicze zdobycze polskiej demokracji. Mała Konstytucja ma obowiązywać do chwili przyjęcia nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt ustawy przewiduje, że Naczelnymi władzami Rzeczypospolitej Polskiej są: w dziedzinie ustawodawczej—Sejm Ustawodawczy, w dziedzinie władzy wykonawczej — Prezydent R. P., Rada Państwa i Rząd R. P., w dziedzinie sądowej — niezależne sądy.

Do zakresu kompentencji Sejmu Ustawodawczego należy: zatwierdzenie Konstytucji, ustawodawstwo, kontrola działalności rządu, oraz określanie zasadniczej linii polityki państwowej. Pełnomocnictwa Sejmu trwają 5 lat. Sejm jest zwoływany na mocy rozporządzenia Prezydenta R. P. dwa razy do roku: na sesję jesienną—nie później niż w październiku i wiosenną—nie później niż w kwietniu. Wiosenna sesja nie może być zamknięta zanim nie będzie uchwalone wotum zaufania rządowi, na mocy wniosku Najwyższej Izby Kontroli. Prezydent R. P. może w każdej chwili, na żądanie 1/3 liczby posłów, zwołać nadzwyczajne posiedzenie Sejmu,

Prezydent R. P, jest obierany przez Sejm na 7 lat, bezwzględną większością głosów, przy obecności nie mniej niż 2/3 ogólnej liczby posłów.

W razie zwolnienia się miejsca Prezydenta R. P. zbiera się bezzwłocnie Sejm dla obioru nowego Prezydenta R. P.

Ustanawia się Radę Państwa, w skład której wchodzą; Prezydent R. P. jako jej przewodniczący, marszałek i wicemarszałkowie Sejmu, przewodniczący Najwyższej Izby Kontroli, a w czasie wojny — również Naczelny Dowódca Wojska Polskiego. Na skutek jednogłośnego postanowienia Rady Państwa, Sejm może uzupełnić jej skład przez wybór trzech osób, spośród posłów sejmowych.

Rada Państwa wykonuje zwierzchni nadzór i kierownictwo Rad Narodowych, w granicach kompetencji byłej Krajowej Rady Narodowej i Prezydenta KRN.

Rada Państwa zatwierdza dekrety, na mocy udzielonych jej pełnomocnictw przez Sejm, ogłasza wprowadzenie nadzwyczajnego lub wojennego stanu, zatwierdza ogłoszenie budżetu, planu gospodarki narodowej, powołanie do wojska i t. d.

Na żądanie Prezydenta R. P. dla powzięcia decyzji nadzwyczajnej wagi może być zwołana Rada Gabinetowa, którą stanowić będzie Rada Ministrów, obradująca pod przewodnictwem Prezydenta R. P.

Na czele rządu stoi Prezes Rady Ministrów, który formuje Rząd R. P.

Najwyższa Izba Kontroli jest organem powołanym do kontroli finansowej i gospodarczej działalności państwowych organizacji i przedsiębiorstw. Najwyższa Izba Kontroli sprawdza budżet państwowy i składa Sejmowi wniosek o wyrażenie rządowi wotum zaufania. Przewodniczącego Najwyższej Izby Kontroli obiera Sejm.

W dziedzinie sądownictwa Mała Konstytucja przewiduje niezależność sędziów, wypełniających swój obowiązek i kierujących się tylko ustawami i dekretami, które uzyskały moc prawną.

Mała Konstytucja obowiązuje od dnia jej ogłoszenia do chwili przyjęcia przez Sejm nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W dyskusji nad projektem Małej Konstytucji brali udział posłowie: Kłuszyńska (PPS), Frankowski (Niezależni Katolicy), Langner (Stronnictwo Ludowe), Kliszko (PPR). Wszyscy posłowie oświadczyli, że reprezentowane przez nich kluby poselskie będą głosowały za projektem.

Poseł Nadobnik (PSL) wystąpił przeciwko projektowi, proponując aby do chwili uchwalenia nowej Konstytucji obowiązująca była Konstytucja 1921 r., z niewielkimi zmianami, wynikającymi ze skasowania Senatu.

Wszystkie wniesione przez PSL poprawki do projektu Małej Konstytucji zostały odrzucone.

Za projektem Małej Konstytukcji wypowiedziała się prawie cała Izba, przeciwko projektowi oddano 17 głosów. (Jak z tego wynika 11 posłów z opozycji w klubie PSL, liczącym 28 posłów, głosowało za projektem. Red.)

SKUTEK AMNESTII

Bezpośrednio po oświadczeniu Prezydenta R. P. o zamiarze wniesienia przez Rząd R. P. projektu Ustawy o amnestii (uchwalonej już przez Sejm. Red.), do władz biezpieczeństwa zaczęli się zgłaszać członkowie zbrojnych band. W pierwszych dwóch dnia zgłosiło się 244 ludzi, którzy wskazali miejsca, gdzie była ukryta znaczna ilość broni. Wszyscy zgłaszający się pozostali na wolności.

KONFERENCJA W SPRAWIE ODBUDOWY

W Warszawie zakończyła się 18 lutego br. konferencja kierowników organizacji budowlanych, podległych Ministerstwu Odbudowy. Na konferencji szczegółowo omówione zostały osiągnięte wyniki prac nad odbudową. W toku obrad wygłoszono referaty naukowo-techniczne związane z odbudową. Jak wynika z odpowiednich sprawozdań, ogłoszonych na konferencji, budżet na odbudowe w 1946 r. wynosił 9 miliardów

zł. z czego na odbudowę Warszawy wydano 5 miliardów zł. W Warszawie w 1946 r. odbudowano i odremontowano 49.000 pokoi, w toku odbudowy jest jeszcze dalszych 64.500 pokoi. W całym kraju odbudowano: 256 urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, znaczną ilość gazowni, 3.700 szkół. Przy pomocy państwa odbudowano 50.000 chłopskich gospodarstw.

Opozycja w PSL

Dnia 1 i 2 lutego odbyło się w Warszawie posiedzenie Rady Głównej PSL, na którym Mikołajczyk dawał sprawozdanie ze swej działalności.

Sprawozdanie Mikołajczyka ostro krytykował minister Wyciech. Posiedzenia, które trwały do 4 g. nad ranem wykazały, że istnieje w łonie PSL ostra walka pomiędzy dwoma kierunkami. Opozycja przeciwko Mikołajczykowi, która ostatnio znacznie się wzmocniła, składa na niego całą odpowiedzialność za sytuację w jakiej się znalazło PSL.

Wielkie wrażenie wywarło wystąpienie działacza organizacji młodzieżowej "Wici" Józefa Nieczko, znanego ze swej działalności podziemnej w okresie okupacji. Opozycja przeciwko Mikołajczykowi liczy obecnie około 1/3 części Rady Głównej PSL. Członkowie Rady Głównej, występujący przeciwko Mikołajczykowi podkreślali w swych przemówieniach, że Mikołajczyk przez swe wystąpienie na konferencji prasowej z dziennikarzami anglosaskimi, skompromitował PSL i doprowadził partię do całkowitej izolacji w kraju.

Rezolucja proponowana przez Mikołajczyka poddana została ostrej krytyce przez opozycyjnych członków Rady Głównej, nie uzyskała większości, i uchwaloną została rezolucja opozycji.

W związku z powyższą sytuacją, Komitet Wykonawczy Rady Głównej zgłosił swoją rezygnację. Opozycja jednak nie zgodziła się na wzięcie udziału w kierownictwie partią. Prezes Rady Głównej, b. minister Dr. Kiernik, oraz Wyciech, Żaleński, Koter, Nieczko i inni opozycyjni członkowie Rady Głównej oświadczyli, że przy istniejącym składzie Rady Głównej nie mogą wziąć na siebie odpowiedzialności za dalsze losy partii.

W kołach poinformowanych twierdzą, że opozycja nie zerwie z partią, uważając, że powinna dążyć do zdobycia większości w łonie całej partii.

Nadzwyczaj ciężka dla Mikołajczyka wytworzyła się sytuacja w Klubie poselskim PSL, w Sejmie, gdzie z 28 posłów, jakich PSL ogółem posiada, — 10 należy do opozycji.

KIEROWNICY PSL—"NOWE WYZWOLENIE" PRZESZLI DO STRONNICTWA LUDOWEGO

Dnia 21 lutego grupa kierowników PSL — "Nowe Wyzwolenie" opublikowała oświadczenie o przejściu do Stronnictwa Ludowego, w którym powiada:

"Zerwaliśmy z prowadzoną przez PSL polityką, która próbowała wywołać wojnę domową i zmusić naród polski przeżyć na nowo okropną katastrofę. Weszliśmy na drogę twórczej pracy, decydując się działać na pożytek Polski i chłopów polskich, uspokoić kraj, przeciwdziałać szkodnictwu, lojalnie współpracować ze wszystkimi demokratycznymi partiami, a w ich liczbie i z Polską Partią Robotniczą, dążyć do zjednoczenia ruchu chłopskiego, do pogłębienia przyjaznych stosunków ze Związkiem Radzieckim. Przy realizowaniu tych celów napotkaliśmy zacięty opór ze strony ruchu podziemnego i PSL, jak również ze strony niektórych naszych kolegów, znajdujących się pod wpływem ideologii PSL".

"Rada Główna zwołana na dzień 9 lutego, była przez usiłowania pewnych działaczy wciągnięta do szkodliwej rozgrywki, która przykrywając się demagogiczną frazeologią, miała na celu przeciągnąć "Nowe Wyzwolenie" do PSL."

"Nie chcąc dopuścić do nowego rozłamu w ruchu chłopskim, gdyż mogłoby to przynieść szkodę polskiemu chłopu, zwracamy się do Stronnictwa Ludowego, jako do obrońcy interesów chłopskich, z prosbą o przyjęcie nas do tego stronnictwa".

Oświadczenie powyższe podpisali: prezes Głównego Komitetu Wykonawczego PSL—"Nowe Wyzwolenie"— Tadeusz Rek, wiceprezesi — Ignacy Klimaszewski, Władysław Kurkiewicz, Benedykt Klubski, sekretarz główny — Franciszek Saturski.

Główny Komitet Wykonawczy Stronnictwa Ludowego po rozpatrzeniu powyższego oświadczenia, postanowił przyjąć do Stronnictwa Ludowego wszystkich członków PSL—, "Nowe Wyzwolenie", którzy swoją działalnością polityczną dowiedli, że kierują się dobrem Polski Ludowej i chłopstwa.

DEMONSTRACJA POLSKO-RADZIECKIEJ PRZYJAŹNI

Dnia 23 lutego w Warszawie uroczyście obchodzono 29 rocznicą Radzieckiej Armii.

Z samego rana liczne delegacje organizacji społecznych, partyjnych i zawodowych, składały wieńce pod pomnikiem radzieckich żołnierzy i oficerów, którzy ponieśli bohaterską śmierć przy wyzwoleniu stolicy. Wieńce złożyli również: Prezydent Bierut, delegacja Tow. Polsko-Radzieckiej Przyjaźni i Związku Samopomocy Chłopskiej.

Tow. Polsko-Radzieckiej Przyjaźni zorganizowało uroczysty obchód. Obszerna widownia Teatru Państwowego była przepełniona. Obecni byli: marszałek Sejmu Kowalski, członkowie rządu z wicepremierem Korzyckim na czele, prezydent Warszawy Tołwiński, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciel Radzieckiej Armii, i wiele innych.

Zebranie zagaił prezes Tow. Polsko-Radzieckiej Przyjaźni minister sprawiedliwości Świątkowski.

Referat o 29 rocznicy Radzieckiej Armii wygłosił gen. W. P. Jaroszewicz, który na zakończenie oświadczył: "Polski i Radziecki Naród jest na wieki połączony więzami trwałej przyjaźni i żadnym ajentom reakcji, w kraju i zagranicą, nie uda się tej przyjaźni naruszyć".

W SPRAWIE POLSKIEGO KOMITETU OBYWATELSKIEGO

Od czasu zgłoszenia protestu przeciwko ważności wyborów do Polskiego Komitetu Obywatelskiego, z dnia 8 grudnia 1946 r. nie zabieraliśmy głosu w tej sprawie. Zajęliśmy stanowisko wyczekujące na prośbę Zarządu Polskiej Izby Przemysłowo — Handlowej, do której zgłosił się po zebraniu w dniu 8 XII 1946 r. p. E. Lewicki, i z którym Zarząd Izby prowadził rozmowy w sprawie załagodzenia zatargu.

Jak dowiadujemy się, rozmowy z p. Lewickim nie doprowadziły do żadnego rezultatu.

Uważając, że utrzymanie polskich instytucji społecznych jest obywatelskim obowiązkiem, który musi być wypełniany przez polskich obywateli, członkowie Izby będą wpłacali składki miesięczne na gimnazjum polskie i na Polskie Towarzystwo Dobroczynności do Zarządu Izby, celem bezpośredniego przekazywania ich wspomnianym instytucjom.

Niecłonkowie Izby, którzy podzielają powyższe stanowisko, mogą również swoje składki miesięczne na gimnazjum i PTD wpłacać w Zarządzie Izby, celem bezpośredniego przekazywania ich powyższym instytucjom.

Uwagi na marginesie

Prawie dwa lata minęły od chwili wyzwolenia się życia społeczno-organizacyjnego kolonii polskiej w Charbinie spod kontroli, wrogich nam, władz japońskich. W tym okresie czasu tam, w dalekiej Polsce wiele rzeczy dokonano, i dużo osiągnięto. I uczynili to ci, którzy w ciągu sześciu lat z niezłomną energią, nieustannie walczyli z najeźdźcą, cierpieli głód i chłód, przeszli przez okropności niemieckich obozów koncentracyjnych.

A w naszej kolonii tutaj inny, niestety, widzimy obraz. Zamarło w niej życie społeczne. Zanikła praca kulturalno-oświatowa. Zupełny upadek grozi organizacjom społecznym i nawet byłej naszej chlubie — szkole polskiej.

— — —

Wiosna, która nareszcie zawitała do Charbina, zbudziła ze śpiączki zimowej również i naszych działaczy społecznych. Zwiększyła się liczba różnych posiedzeń. Rozpoczęto przygotowania do walnych zgromadzeń. Energiczna propaganda działa na całego.

Dobre, pożądane i dawno oczekiwane jest to zjawisko. Szkoda jednak, że te budzące się ze snu życie społeczno - organizacyjne daje więcej objawów chęci rozpoczęcia z nową siłą walk wewnętrznych, niż dążenia do twórczej pracy. Echa, bowiem, odbywających się posiedzeń i przygotowań przynoszą nam wyłącznie wiadomości o nieuzasadnionych i oszczerczych napadach na "pewną grupę osób".

— — —

Na jednym z Walnych Zgromadzeń — wypowiedziano opinię, iż na terenie charbińskiej kolonii polskiej działa "grupa osób złej woli spekulujących na uznaniu Rządu Polskiego".

O tej grupie wiedzieliśmy już dawno. Byliśmy świadkami pracy większości jej członków podczas całej wojny i tego, jak oni "spekulowali" na możności narażenia się miejscowym japońskim władzom policyjnym.

Ale nowiną dla nas jest to, iż wśród naszej kolonii znaleźli się ludzie, zdolni widzieć "spekulację" nawet w ustosunkowaniu się innych do swych obowiązków obywatelskich. Dyskusja z takiego rodzaju osobami jest bezskuteczną i beznadziejną. Pozostaje poradzić im jedynie, aby nie mierzyli wszystkich własną miarą.

— — —

I znowóż na jednym z zebraniu wypowiedziano "wzniosła myśl", iż "pismo wydawane w języku polskim p. t. "Ojczyzna" — uprawia prowokacyjną robotę."

Niestety dokładnie nie wyjaśniono na czym ta prowokacja polega. Czy na zamieszczaniu informacji o Polsce? A może na drukowaniu przemówień i oświadczeń Prezydentą oraz członków Rządu Polskiego? Czy też może, na otwartym wskazywaniu bolączek naszego życia społeczno-organizacyjnego?

Prawdopodobnie jednak, "Ojczyzna" w samej rzeczy prowokuje kogoś na wyjawienie swej złości. Widocznie tych, komu niemiłe jest to co się w Polsce dzieje i komu zależy na obecnym stanie rzeczy w naszej kolonii.

Leon Michowski.

DO WIADOMOŚCI TYCH, KTÓRZY CHCĄ JECHAĆ DO POLSKI

Ilość osób, które chcą jechać do Polski powiększa się z dnia na dzień, ale jednocześnie daje się zauważyć zniecierpliwienie brakiem wiadomości kiedy to wreszcie nastąpi. Niektórzy zaczynają nawet wątpić czy się doczekają tej chwili.

Mamy głęboką wiarę, że chwila naszego wyjazdu nie jest już daleką, i że wkrótce będziemy wiedzieli kiedy ona nastąpi.

Przypominamy wszystkim, że dnia 8 lutego br. wysyłając pismo do Pana Prezydenta R. P. z wyrazami hołdu, pisaliśmy:

"Gorącym życzeniem wielu Polaków w Charbinie jest jaknajrychlejszy powrót do Polski, dla wzięcia udziału w jej odbudowie, tymbardziej, iż jest wśród nas dużo różnych specjalistów, których praca i wiedza mogłyby być zużyte z większym pożytkiem w Polsce niż tutaj."

"Prosimy Pana Prezydenta o pomoc w rychłym urzeczywistnieniu powrotu do Polski, tym spośród nas, którzy tego gorąco pragną."

Zwracamy uwagę na przemówienie Pana Prezydenta, zawarte w niniejszym numerze, w którym Pan Prezydent R. P. oświadczył:

"Wszyscy gorąco pragniemy, aby otwarcie Sejmu Ustawodawczego stało się bodźcem dla dziesiątków tysięcy Polaków na obczyźnie do powrotu do Ojczyzny, w której wre praca nad odbudową."

Zwracamy uwagę, że Sejm, w dniu 22 lutego br. wydał odezwę do Polaków zagranicą, wzywającą do powrotu do Ojczyzny, celem wzięcia udziału w jej odbudowie i umocnienia demokratycznego Państwa Polskiego.

Podajemy do ogólnej wiadomości, że dnia 29 bm. wysłaliśmy do władz polskich obszerne pismo, przedstawiając stan w jakim się znajdujemy i prosząc o przyspieszenie naszej repatriacji.

Wzywamy wszystkich, którzy chcą jechać do Polski, aby nie tracąc wiary, że chwila naszego wyjazdu zbliża się, spokojnie na nią czekali.

W niedzielę, dnia 6 kwietnia od godz. 1 do 2-ej według nowego czasu t. j. w pierwszy dzień

ŚWIĄT WIELKANOCY

w sali Stowarzyszenia "Gospoda Polska" odbędzie się

Wspólne "Święcone"

na które Zarząd Stowarzyszenia zaprasza całą Kolonię polską.

ZARZĄD STOWARZYSZENIA "GOSPODA POLSKA"

ogłasza konkurs na posadę

funkcjonariusza gospodarczego lokalu Stowarzyszenia.
Kandydaci mają zgłaszać się do kancelarii Stowarzyszenia

"Gospoda Polska"

Roczne Walne Zgromadzenie

członków Stowarzyszenia "GOSPODA POLSKA"

odbędzie się w niedzielę dnia 20 kwietnia 1947 r. o godz. 1 p.p. w/g nowego czasu. W razie nieprzybycia na godz. 1 p. p. wymaganej przez Statut ilości członków, następne Walne Zgromadzenie odbędzie się tegoż dnia o godz. 2 w/g nowego czasu i będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych.

NASTĘPNY NUMER UKAŻE SIĘ 15 KWIETNIA BR.

Wydawca: Polska grupa postępowa w Charbinie. Redaktor: K. Krąkowski.